

Predmet C-544/23**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

28. kolovoza 2023.

Sud koji je uputio zahtjev:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Slovačka)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

16. kolovoza 2023.

Žalitelji:

T.T.

BAJI Trans, s.r. o.

Druga stranka u žalbenom postupku:

Národný inšpektorát práce

Predmet glavnog postupka

Zahtjev za prethodnu odluku podnesen u okviru spora koji se odnosi na nadzor zakonitosti odluke [u postupku povodom žalbe] u kasacijskom postupku. Razlog za podnošenje ovog zahtjeva jest dvojba suda koji je uputio zahtjev u pogledu toga primjenjuje li se pravo Unije u slučaju izricanja administrativne kazne u vezi s povredom obveze koja proizlazi iz prava Unije i kada su države članice dužne izreći kaznu za tu povredu, kao u slučaju članka 19. stavka 1. Uredbe br. 3821/85 i članka 41. stavka 1. Uredbe br. 165/2014.

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Tumačenje članka 49. i članka 51. stavka 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima te članka 19. stavka 1. Uredbe br. 3821/85 i članka 41. stavka 1. Uredbe br. 165/2014.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 51. stavak 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da država članica primjenjuje pravo Unije ako u skladu s nacionalnim pravom izriče administrativnu kaznu za povredu obveze u situaciji u kojoj ta obveza proizlazi iz prava Unije te su države članice dužne izricati kaznu za njezinu povredu, kao u slučaju članka 19. stavka 1. Uredbe br. 3821/85 i članka 41. stavka 1. Uredbe br. 165/2014?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, treba li članak 49. stavak 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i načelo *lex posterior mitius* koje se njime prihvaća tumačiti na način da se on primjenjuje i za izricanje kazni za upravne prekršaje u slučaju u kojem o krivnji i kazni ne odlučuje najprije sudsko tijelo, nego upravno tijelo, te da se to načelo zatim primjenjuje i na nadzor odluke tog upravnog tijela koji provodi upravni sud?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje, treba li članak 49. stavak 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i načelo *lex posterior mitius* koje se njime prihvaća tumačiti na način da se on primjenjuje u nacionalnom upravnom postupku ili sudskom postupku, neovisno o fazi tog postupka?
4. U slučaju niječnog odgovora na treće pitanje, prema kojim se kriterijima utvrđuje ta faza? Konkretno, treba li članak 49. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i načelo *lex posterior mitius* koje se njime utvrđuje tumačiti na način da se on primjenjuje u upravnom sudskom postupku povodom žalbe, kao što je žalba u kasacijskom postupku, odnosno da je sud, koji je vrhovni upravni sud koji razmatra tu žalbu u kasacijskom postupku u drugom i posljednjem stupnju, dužan uzeti u obzir izmjenu pravnih odredbi u korist počinitelja upravnog prekršaja protiv kojeg se vodi postupak pred upravnim tijelom, a ne sudom, do koje je došlo tek nakon donošenja odluke upravnog suda nižeg stupnja, koja se preispituje i pravomoćna je?

Navedene odredbe prava Unije

Povelja Europske unije o temeljnim pravima: članak 41. i članak 51. stavak 1.

Uredba Vijeća (EEZ) br. 3821/85 od 20. prosinca 1985. o tahografu u cestovnom prometu: članak 3. stavci 1. i 2. te članak 19. stavak 1.

Uredba (EU) br. 165/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014. o tahografima u cestovnom prometu[, stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3821/85 o tahografu u cestovnom prometu] i izmjeni Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet: članak 3. stavci 1. i 2., članak 41. i članak 47.

Uredba (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet i o izmjeni uredbi Vijeća (EEZ) br. 3821/85 i (EZ) br. 2135/98 te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3820/85: članak 3., članak 13. stavak 1.

Navedene odredbe nacionalnog prava

Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. (Ustav Slovačke republiky br. 460/1992) od 1. rujna 1992.:

Članak 50. stavak 6.

„Kažnjivost djela ocjenjuje se i kazna za to djelo izriče se u skladu sa zakonom koji je bio na snazi u vrijeme njegova počinjenja. Kasniji zakon primjenjuje se ako je povoljniji za počinitelja.”

Zákon č. 462/2007 Z. z. o organizácii pracovného času v doprave a o zmene a doplnení zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 309/2007 Z. z. (Zakon br. 462/2007 o organizaciji radnog vremena u prijevozu te izmjeni i dopuni Zakona br. 125/2006 o inspekciji rada te izmjeni i dopuni Zakona br. 82/2005 o nezakonitom radu i nezakonitom zapošljavanju te izmjeni i dopuni određenih zakona, kako je izmijenjen Zakonom br. 309/2007):

Članak 38. stavak 1. točka (a) podtočka 1.

„Prekršaj čini vozač koji upravlja vozilom bez uređaja za bilježenje podataka ili s uređajem za bilježenje podataka koji nije prošao valjan periodički pregled, ili koji nepravilno koristi uređaj za bilježenje podataka.”

Zákon č. 461/2007 Z. z. o používaní záznamového zariadenia v cestnej doprave (Zakon br. 461/2007 o korištenju uređaja za bilježenje podataka u cestovnom prometu):

Članak 1. točka (a)

„Ovim zakonom uređuju se pravni odnosi koji nisu uređeni posebnim odredbama, a odnose se na:

(a) opseg obveze ugradnje i korištenja uređaja za bilježenje podataka u motornim vozilima.”

Članak 2. stavci 1. i 2.

„1. Prijevoznik koji obavlja prijevoz autobusima ili cestovni prijevoz robe osigurava ugradnju uređaja za bilježenje podataka u svako vozilo koje se koristi za

prijevoz putnika ili robe te prilikom obavljanja prijevoza koristi listiće i kartice, osim ako je drukčije predviđeno u nastavku.

2. Prijevoznikova obveza iz stavka 1. ne primjenjuje se na vozila koja se koriste za djelatnosti prijevoza utvrđene posebnim propisima.”

Zákon č. 162/2015 Správny súdny poriadok (Zakon br. 162/2015 – Zakonik o sudskom upravnom postupku):

Članak 11. točka (h)

„O žalbama u kasacijskom postupku odlučuje Najvyšší správny súd (Vrhovni upravni sud, Slovačka).”

Članak 135. stavak 1.

„Prilikom razmatranja predmeta, upravni sud svoju odluku temelji na činjeničnom stanju koje je postojalo u trenutku objave ili donošenja odluke tijela javne uprave ili u trenutku primjene mjere tijela javne uprave.”

Članak 195. točka (d)

„Prilikom izricanja administrativnih kazni upravni sud ne obvezuju opseg i osnove žalbe kada je riječ o načelima izricanja kazni u skladu s Trestným zákonom (Kazneni zakonik) koje treba primjenjivati i za izricanje sankcija u okviru upravnog postupka.”

Članak 438. stavci 1. i 2.

„1. Protiv pravomoćne odluke upravnog suda može se podnijeti žalba u kasacijskom postupku [...].

2. O žalbi u kasacijskom postupku odlučuje vijeće Najvyššeg správneho súda (Vrhovni upravni sud), a o predmetima iz članka 22. stavka 1. veliko vijeće Najvyššeg správneho súda (Vrhovni upravni sud) (u daljnjem tekstu: kasacijski sud).”

Članak 440. stavak 1.

„Žalba u kasacijskom postupku može se temeljiti samo na tome da je u postupku ili prilikom odlučivanja upravni sud povrijedio zakon na način da:

(a) upravni sud nije bio nadležan za razmatranje predmeta,

(b) osoba koja je sudjelovala kao sudionik u postupku nije imala procesnu legitimaciju,

(c) sudionik u postupku nije bio sposoban samostalno postupati pred upravnim sudom niti je u njegovo ime postupao zakonski ili privremeni zastupnik,

(d) je u tom predmetu već donesena pravomoćna odluka ili je u tom predmetu već pokrenut postupak,

(e) je u tom predmetu odlučivao sudac koji je izuzet iz odlučivanja ili nepravilno sastavljeni upravni sud,

(f) su postupovne povrede onemogućile sudioniku u postupku da ostvari svoja postupovna prava u toj mjeri da je povrijeđeno pravo na pravično suđenje,

(g) je odluka donesena na temelju nepravilne ocjene pravnog stanja,

(h) je odstupio od ustaljene sudske prakse kasacijskog suda,

(i) nije uzeo u obzir obvezujuće pravno stajalište izneseno u presudi kojom se odbija žalba u kasacijskom postupku, ili

(j) je nezakonito odbio žalbu.”

Članak 453. stavci 1. i 2.

„1. Kasacijski sud obvezan je opsegom žalbe u kasacijskom postupku; to se ne odnosi na slučaj u kojem odluka o pobijanoj točki izreke presude ovisi o točki izreke koja se ne osporava žalbom u kasacijskom postupku.

2. Kasacijski sud obvezan je osnovama žalbe; to se ne odnosi na slučaj u kojem je pobijana odluka donesena u postupku u kojem upravni sud nije bio obvezan osnovama žalbe. Kasacijski sud ne uzima u obzir žalbene razloge koje je sudionik u postupku podnio tek nakon isteka roka za podnošenje žalbe u kasacijskom postupku.”

Članak 454.

„Prilikom razmatranja predmeta, kasacijski sud svoju odluku temelji na činjeničnom stanju koje je postojalo u trenutku objave ili donošenja pobijane odluke upravnog suda.”

Relevantna nacionalna sudska praksa i sudska praksa Suda Europske unije i Europskog suda za ljudska prava (ESLJP)

(a)

U skladu s nacionalnom sudskom praksom, načelo *lex posterior mitius* primjenjuje se i u području izricanja administrativnih kazni ako je to povoljnije za počinitelja upravnog prekršaja; također kada je do izmjene pravnog uređenja došlo nakon pravomoćnosti upravnih odluka koje se razmatraju.

presuda Najvyššeg správnođ suda Slovenskej republiky (Vrhovni upravni sud Slovačke Republiky) od 21. veljače 2018., ECLI:SK:NSSR:2018:8016200465.1, t. 79.

presuda Najvyššeg správnođ suda Slovenskej republiky (Vrhovni upravni sud Slovačke Republiky) od 25. studenoga 2010., broj akta 5SŽ/18/2010, str. 19. i od 4. svibnja 2021., ECLI:SK:NSSR:2021:1017200783.1, t. 85. i 88.

presuda Najvyššeg správnođ suda Slovenskej republiky (Vrhovni upravni sud Slovačke Republiky) od 5. studenoga 2019., ECLI:SK:NSSR:2019:1015201090.1, t. 72., 73., 76. i 78.

(b)

Prema mišljenju Najvyššeg správnođ suda (Vrhovni upravni sud, Slovačka), sudska praksa Suda Europske unije ne daje zadovoljavajući odgovor na pitanje o opsegu obveze primjene načela *lex posterior mitius* u različitim fazama postupka. Taj sud smatra da se, u skladu sa sudskom praksom Suda Europske unije, ta obveza primjenjuje u postupcima do trenutka donošenja konačne odluke, ali nema smjernica u pogledu toga koje vrste nacionalnih odluka treba smatrati konačnima.

Kad je riječ o pitanju primjene članka 49. stavka 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima u različitim fazama nacionalnog postupka ovisno o razdoblju u kojem je došlo do izmjene prava u korist počinitelja upravnog prekršaja, na njega još nije odgovoreno u sudskoj praksi Suda Europske unije.

presuda Suda Europske unije od 6. listopada 2015., Delvigne, C-650/13, EU:C:2015:648, t. 56. i rješenje od 16. lipnja 2021., Crédit agricole/EBC, C-456/20 P do C-458/20 P, ECLI:EU:C:2021:502, t. 27. i 65.

presuda ESLJP-a od 17. rujna 2009. u predmetu Scoppola protiv Italije, CE:ECHR:2009:0917JUD001024903, t. 108. i 109.

presuda ESLJP-a od 12. siječnja 2016. u predmetu Gouarré Patte protiv Andore, CE:ECHR:2016:0112JUD003342710, t. 28., t. 32. do 35.

presuda ESLJP-a od 27. rujna 2011. u predmetu A. Menarini Diagnostics S.R.L. protiv Italije, CE:ECHR:2011:0927JUD004350908, t. 64. do 66.

presuda ESLJP-a od 21. veljače 1984. u predmetu Öztürk protiv Njemačke, CE:ECHR:1984:0221JUD000854479, t. 56.

presuda ESLJP-a od 2. rujna 1998. u predmetu Lauko protiv Slovačke, CE:ECHR:1998:0902JUD002613895, t. 63. i 64.

Sažeti prikaz činjeničnog stanja i tijeka glavnog postupka

- 1 Odlukom prvostupanjskog upravnog tijela od 8. prosinca 2016., prvi žalitelj, T.T., proglašen je krivim za počinjenje prekršaja u skladu s člankom 38. stavkom 1. točkom (a) podtočkom 1. Zakona br. 462/2007¹, koji je navodno počinio na način da je 4. studenoga 2015. upravljao vozilom koje pripada drugom žalitelju, društvu BAJI Trans, s. r. o., kojim je prevezio beton i koje je bilo opremljeno uređajem za bilježenje podataka koji od 25. lipnja 2015. nije imao valjani periodički pregled, za što mu je izrečena kazna u iznosu od 200 eura.
- 2 Odlukom od 3. travnja 2017., druga stranka u žalbenom postupku, Národný inšpektorát práce (Nacionalni inspektorat rada, Slovačka Republika), odbila je T.T.-ovu žalbu i potvrdila odluku prvostupanjskog tijela.
- 3 Žalitelji su protiv tih upravnih odluka podnijeli žalbe Krajskom sudu v Bratislave (Okružni sud u Bratislavi, Slovačka Republika).
- 4 Krajský súd v Bratislave (Okružni sud u Bratislavi), u svojstvu upravnog suda, presudom od 27. ožujka 2019. odbio je T.T.-ovu žalbu, a žalbu društva BAJI Trans, s. r. o. odbacio je zbog nepostojanja aktivne procesne legitimacije.
- 5 Kad je riječ o osnovanosti T.T.-ove žalbe, Krajský súd v Bratislave (Okružni sud u Bratislavi) naveo je da je obveza korištenja tahografa u svim vozilima u cestovnom prometu uvedena u članak 3. Uredbe br. 3821/85, a zatim i u članak 2. stavak 1. Zakona br. 461/2007, s iznimkama navedenima u članku 3. Uredbe br. 561/2006. Međutim, u tim iznimkama nisu navedena vozila za prijevoz betona. Člankom 13. stavkom 1. Uredbe br. 561/2006 određuje se da država članica može odobriti iznimke od članaka od 5. do 9. te zahtijevati da one podliježu pojedinačnim uvjetima². Međutim, Krajský súd v Bratislave (Okružni sud u Bratislavi) naveo je da se te iznimke mogu primjenjivati samo na vozila za cestovni prijevoz koja su izričito navedena u članku 13. stavku 1. Zakonom br. 461/2007, koji je donesen radi provedbe Uredbe br. 3821/85, nije predviđena nikakva iznimka u pogledu ugradnje i korištenja tahografa u vozilima namijenjenima prijevozu betona, i stoga se obveza korištenja takvog uređaja za bilježenje podataka u punom opsegu primjenjuje i na vozila namijenjena prijevozu betona.
- 6 Žalitelji su 15. srpnja 2019. protiv te presude podnijeli žalbu u kasacijskom postupku Najvyššiem správnom sudu (Vrhovni upravni sud). Tijekom postupka povodom žalbe u kasacijskom postupku žalitelji su 24. kolovoza 2020. podnijeli

¹ U verziji koja je na snazi od 8. prosinca 2016.

² Navedeni članci odnose se na posade, vremena vožnje, stanke i razdoblja odmora.

dopis u kojem su naveli da je došlo do izmjene pravnog stanja u vezi s Uredbom br. 2020/1054³.

- 7 Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Vrhovni upravni sud Slovačke Republike) započeo je svoje postupanje 1. kolovoza 2021. i pokrenuo postupke u svim predmetima u kojima je do 31. srpnja 2021. postupke vodilo Správne kolégium (upravni kolegij) Najvyššeg súda Slovenskej republiky (Vrhovni sud Slovačke Republike). Predmet je zatim dodijeljen petom tročlanom vijeću Najvyššeg správnog súda Slovenskej republiky (Vrhovni upravni sud Slovačke Republike) koje je zaključilo da su ispunjeni zahtjevi za prosljeđivanje predmeta velikom vijeću Najvyššeg správnog súda Slovenskej republiky (Vrhovni upravni sud Slovačke Republike) jer je ono željelo odstupiti od stajališta prvog tročlanog vijeća Najvyššeg správnog súda Slovenskej republiky (Vrhovni upravni sud Slovačke Republike). Dok prvo tročlano vijeće Najvyššeg správnog súda Slovenskej republiky (Vrhovni upravni sud Slovačke Republike) želi potvrdno odgovoriti na pitanje je li i Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Vrhovni upravni sud Slovačke Republike) dužan primjenjivati kasnije pravne odredbe ako su one povoljnije za počinitelja upravnog prekršaja i kada je do izmjene tih odredbi došlo nakon objave ili donošenja odluke upravnog suda nižeg stupnja, peto tročlano vijeće Najvyššeg správnog súda Slovenskej republiky (Vrhovni upravni sud Slovačke Republike) smatra da, s obzirom na prirodu žalbe u kasacijskom postupku i načelo prema kojem se preispituje već pravomoćna odluka upravnog suda nižeg stupnja, odgovor na to pitanje mora biti niječan.
- 8 Predmet trenutačno razmatra veliko vijeće Najvyššeg správnog súda Slovenskej republiky (Vrhovni upravni sud Slovačke Republike) čija je zadaća da prihvati tumačenje relevantnih pravnih odredbi (opsega primjene načela *lex posterior mitius*) koje će zatim biti obvezujuće za sva tročlana vijeća Najvyššeg správnog súda Slovenskej republiky (Vrhovni upravni sud Slovačke Republike).

Glavni argumenti stranaka glavnog postupka

- 9 U ovom predmetu žalitelji nisu Krajskom súdu v Bratislave (Okružni sud u Bratislavi) podnijeli žalbene razloge u pogledu činjeničnih okolnosti na temelju kojih je T.T. proglašen krivim za počinjenje prekršaja, ali dovode u pitanje proglašenje krivnje za počinjenje prekršaja i izricanje kazne zbog toga što prekršaj nije trebao biti počinjen jer je predmetno vozilo za prijevoz betona trebalo biti isključeno iz popisa vozila koja su dužna koristiti uređaje za bilježenje podataka (tahografe).

³ Uredba (EU) 2020/1054 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2020. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 561/2006 s obzirom na minimalne zahtjeve u pogledu maksimalnih dnevnih i tjednih vremena vožnje, minimalnih stanki te dnevnih i tjednih razdoblja odmora i Uredbe (EU) br. 165/2014 s obzirom na pozicioniranje s pomoću tahografa na temelju koje je, među ostalim, izmijenjen tekst članka 13. stavka 1. na način da je dopunjen točkama (q) i (r).

Sažeti prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

I.

- 10 Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Vrhovni upravni sud Slovačke Republike) odlučuje u predmetu na temelju upravne žalbe i potom podnesene žalbe u kasacijskom postupku, u okviru kojeg preispituje odluku druge stranke u žalbenom postupku na temelju koje je potvrđena odluka kojom se žalitelj T.T. proglašava krivim za počinjenje prekršaja u skladu s nacionalnim pravom i izriče mu se kazna u iznosu od 200 eura. T.T. je istaknuo da su tijekom razmatranja žalbe u kasacijskom postupku pravne odredbe izmijenjene na način da djelo koje je počinio više nije nezakonito i stoga treba primijeniti načelo nacionalnog prava koje proizlazi iz članka 50. stavka 6. Ustava.
- 11 Kad je riječ o prvom prethodnom pitanju, Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Vrhovni upravni sud Slovačke Republike) smatra da isto načelo proizlazi iz članka 49. stavka 1. Povelje. Međutim, u ovom je predmetu sporan opseg primjene tog načela, odnosno mogućnost njegove primjene u različitim fazama nacionalnog upravnog postupka i sudskog postupka.
- 12 U skladu s člankom 267. stavkom 1. točkom (a) UFEU-a, Sud Europske unije nadležan je za donošenje prethodnih odluka o tumačenju Ugovorâ. Budući da, u skladu s člankom 6. stavkom 1. UEU-a, Povelja ima istu pravnu snagu kao Ugovori, Sud Europske unije stoga je nadležan i za tumačenje same Povelje. Iz toga proizlazi da je Sud Europske unije nadležan za tumačenje članka 51. stavka 1. Povelje koje je potrebno za ocjenu toga kada države članice primjenjuju pravo Unije i kada se odredbe Povelje primjenjuju na njih. Tumačenje navedene odredbe odlučujuće je u ovom predmetu u kontekstu članka 49. stavka 1. Povelje jer Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Vrhovni upravni sud Slovačke Republike) može primijeniti tu odredbu samo ako se utvrdi da se postupak koji se pred njim vodi odnosi na situaciju u kojoj država članica primjenjuje pravo Unije.
- 13 U ovom su predmetu nacionalni zakoni doneseni radi prenošenja odgovarajućih uredbi⁴, odnosno kako samih obveza koje se utvrđuju tim uredbama tako i sankcija koje proizlaze iz njihovih povreda. Prema mišljenju Najvyššeg správnog suda Slovenskej republiky (Vrhovni upravni sud Slovačke Republike), upravno tijelo u svojstvu druge stranke u žalbenom postupku primijenilo je pravo Unije u smislu članka 51. stavka 1. Povelje prilikom odlučivanja o krivnji i kazni za prekršaj. Međutim, Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Vrhovni upravni sud Slovačke Republike) smatra da Sud Europske unije treba izričito potvrditi da je predmet obuhvaćen područjem primjene prava Unije te da je riječ o njegovoj primjeni u smislu članka 51. stavka 1. Povelje. Ako to nije slučaj, sud koji je uputio zahtjev želi se upoznati s obrazloženjem drukčijeg tumačenja.

⁴ Uredba br. 3821/85 i kasnija Uredba br. 165/2014

2.

- 14 Kad je riječ o drugom prethodnom pitanju, Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Vrhovni upravni sud Slovačke Republike) upućuje na sudsku praksu ESLJP-a prema kojoj se zahtijeva da se svaki slučaj pozivanja na kaznenu odgovornost razmatra u skladu s člankom 6. stavkom 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (u daljnjem tekstu: Konvencija). Međutim, sud koji je uputio zahtjev dodatno navodi da je prihvatljivo da o takvoj optužbi odlučuje drugo tijelo, ali pod uvjetom da se nad odlukom tog drugog tijela provodi nadzor suda koji ispunjava zahtjeve iz članka 6. Konvencije i koji je potpuno nadležan u predmetu, uključujući to da može ocijeniti pitanje proporcionalnosti izrečene kazne.
- 15 Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Vrhovni upravni sud Slovačke Republike) pretpostavlja da su, kako bi se ispunili zahtjevi iz članka 6. stavka 1. Konvencije u kontekstu toga da upravna tijela odlučuju o krivnji i kazni za upravne prekršaje, ta tijela, s obzirom na to da njihovo odlučivanje o predmetu predstavlja iznimku, dužna primijeniti načelo *lex posterior mitius*.
- 16 Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Vrhovni upravni sud Slovačke Republike) stoga smatra da Sud Europske unije treba izričito potvrditi da se, u skladu s člankom 49. stavkom 1. Povelje, načelo *lex posterior mitius* primjenjuje i na upravna tijela i, slijedom toga, treba ga primjenjivati i u okviru sudskog nadzora upravnog postupka.

3.

- 17 U okviru trećeg i četvrtog pitanja koja su postavljena pod uvjetom da se na prva dva pitanja odgovori potvrdno, Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Vrhovni upravni sud Slovačke Republike) traži od Suda Europske unije smjernice u pogledu toga treba li taj sud uzeti u obzir *lex mitius* (zakon koji je povoljniji za počinitelja) donesen nakon objave presude upravnog suda nižeg stupnja koja je pravomoćna. Sud koji je uputio zahtjev ističe da se u pogledu tog pitanja ne slažu niti pojedinačna vijeća tog suda te je, slijedom toga, predmet upućen na odlučivanje velikom vijeću Najvyššeg správnog suda Slovenskej republiky (Vrhovni upravni sud Slovačke Republike).
- 18 Sud koji je uputio zahtjev stoga treba saznati je li načelo *lex posterior mitius* ograničeno fazom postupka ili je sud koji razmatra predmet dužan primijeniti to načelo neovisno o fazi postupka. Sud istodobno ističe činjenicu da, u slučaju *lex mitius* (zakon koji je povoljniji za počinitelja) koji je donesen tek nakon pravomoćnosti odluke upravnog suda nižeg stupnja, žalitelj u svojem postupovnom pismenu koje sadržava zahtjev (žalba u kasacijskom postupku) ne bi mogao podnijeti žalbeni razlog *lex posteriori mitius* iz činjeničnih razloga jer bi se moglo dogoditi da *lex mitius* (zakon koji je povoljniji za počinitelja) bude donesen nakon isteka roka za podnošenje žalbe u kasacijskom postupku, a istek tih rokova onemogućuje podnošenje novih žalbenih razloga u kasacijskom postupku. Treba

dodati da žalba u kasacijskom postupku predstavlja izvanredni pravni lijek jer je upućena protiv pravomoćne odluke upravnog suda nižeg stupnja.

- 19 Međutim, prema mišljenju Najvyššeg správnođ suda Slovenskej republiky (Vrhovni upravni sud Slovačke Republike), članak 49. stavak 1. Povelje može dovesti do nemogućnosti primjene navedenih nacionalnih postupovnih načela te je stoga odlučio uputiti Sudu Europske unije navedena prethodna pitanja. Taj sud smatra da je tumačenje članka 49. stavka 1. Povelje otvoreno i može biti sporno te dodaje da Sud Europske unije dosad nije tumačio to pitanje.
- 20 Najvyšši správny súd Slovenskej republiky (Vrhovni upravni sud Slovačke Republike) stoga nije siguran može li se, u skladu s člankom 49. stavkom 1. Povelje, načelo *lex posterior mitius* primjenjivati u svim upravnim ili sudskim postupcima koji su u tijeku ili to načelo treba uzimati u obzir samo u određenim fazama te prema kojim kriterijima treba utvrđivati tu fazu. Konkretno, Najvyšši správny súd Slovenskej republiky (Vrhovni upravni sud Slovačke Republike) želi saznati do koje se mjere člankom 49. stavkom 1. Povelje zahtijeva da se načelo *lex posterior mitius* primjenjuje i u postupku povodom žalbe u kasacijskom postupku.

RADNI DOKUMENT